

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

III. De Prælatō, & Conuentu monasterij, cui, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

dignum inuenerint, referant Capitulo Generali, vt debita prouisio adhiberi possit: & quas alicui Moniali concesserint licentias scriptis dent, aliter fides non adhibeatur.

De Prælato, & Conuentu Monasterii cui subest cura Monialium.

CAP. IV.

PRÆLATI Monasteriorum quibus subest sunt Moniales nostræ, non præsumant ingredi dicta Monasteria: nisi pro aliqua ardua necessitate, & ab Abbatisa, cum Deputatis fuerint requisiti. Et tunc cum Confessore, siue eius socio, aut de licentia Deputatorum suorum, cum alio probò & maturo & ætate prouecto Fratre. A quo nunquam discedant dum sunt in Monasterio: & nequam accedant significant Superiorem Monasterii sui, nec aliter possint accedere, nec deducant iuuenes aut leues Fratres.

2. Caueant autem Prælati, ne alicui Moniali concedant speciales licentias: quantum si dederint, dent in scriptis: nec aliter credatur tales licentias allegantibus.

3. Prælati quoque, quantum fieri poterit non comedat: aliis verò Fratribus, præter socium Prælati & Confessoris, in hospicio Monasteriorum Monialium comedere penitus interdiciamus.

4. Quando autem aliquis Frater petierit licentiam eundi ad visitandas aliquas Moniales

les, non detur ei licentia: nisi consanguineus earum fuerit, vsque ad secundum aut tertium gradum inclusiuè: aut si qua vrgens, & manifesta causa, quam Prælati sciat, occurrerit: & tunc ordine infrascripto, videlicet: Quod Prælati congregatis Deputatis suis proponat nomen Fratris & causam: quæ si legitima à maiore parte prædictorum computata Prælati voce iudicata fuerit, dent illi licentiam, cum deputatione etiam socii maturi & probi Fratris de Monasterio, aut proprii Confessoris. Qui tamen non possit ingredi Monasterium, sed ad crates loquatur: nec nisi cum illa pro qua licentiam obtinuit, ac custode sua & Abbatissa.

5. Mandamus igitur omnibus Fratibus Congregationis nostræ, ne accedere præsumant ad Monasteria Monialium, nisi seruetis prædictis: sub pæna carceris ad arbitrium Prælati & P. P. æsidentis, aut vnus ex Visitatoribus illius Prouinciæ, etiam extra tempus visitationis. Qui quando extrahentur dicant suam culpam in Capitulo: & puniantur insuper ad arbitrium extrahentium.

6. Qui verò cum debita licentia accesserint, non possint vllò quæsito colore ibi in hospicio pernoctare: Id enim solis Visitatoribus in actu visitationis, & Confessori tempore confessionum conceditur: imò etiam extra tempus confessionis, ex vrgenti & rationabili causa cum licentia Prælati.

7. Hoc idem quoque, in casu necessitatis fa-

cere possint ipsi Prælati. Si verò contingat Prælatum à Monasterio discedere, non relinquitur in sua absentia, vices suas gerentibus, generalem licentiam eundi ad Monasteria Monialium: sed petant licentiam à Superioribus, sicut & cæteri.

8. Sit autem in arbitrio Prælatorum permittere, vt mittantur ad dictas Moniales Cinctiæ, Tunicellæ & Scapularia ad suendum: de modò nomina Fratrum in ipsis non apponantur: sublata etiam omni vanitate, & superfluitate in illis suendis. Nec deinceps Prælati vel Monachi se implicent in temporalibus Monasteriorum dictarum Monialium: nisi pro consilio tantum, aut in casu alicuius urgentis aut extraordinariæ necessitatis.

De Confessore Monialium.

C A P. V.

CONFESSORES Monialium eligantur graves & maturi tum ætate, tum moribus: Nec possint ingredi Monasteria eorum nisi instante infirmarum, & conferendo sacramentorum necessitate, & semper in loco sibi deputato.

2. Et vt, iuxta Apostoli sententiam, omnia honestè, & secundum ordinem fiant in nobis: & quia his qui in CHRISTO piè viuunt, non tantum malum tantum, sed mali quoque suspitio candida est: Statuimus, vt socius Confessoris Monialium

Monialium